

dam Franciscus Albericus, & alii ejusdem Camera Auditores prædecessores in dicto Auditoriatu officio tunc fugebantur procedebant i tenore præsentium auctoritate Apostolica declaramus, & sic per quoscumque, &c. sublata, &c. irritum quoque &c. §.2. Solamque præsentis nostri Motus proprii signaturam, in iudicio, & extra etiam absque illius registratura fidem facere, regula contraria non obstat. decernimus. §.3. Non obstat: Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & facultatibus & indultis, eidem Auditori Camera concessis, ceterisque contrariis nequaquam obstantibus. Placet Motu proprio M. Datum Romæ apud S. Marcum, Prid. Id. Septemb., Anno I.

Sola signatura sufficit.

Clausula derogatoria.

Papæ subscr. D. P. An. I. die 12. Sept.

XXVIII.

Privilegia pro exercentibus artem Agriculturæ in districtu Almae Urbis, & frumenta, ac blada afferentium ad eam. Prohibitioque eos impediendi, vel illa ultra usum necessarium suæ familiæ emendi.

Privilegium Fori, dedit eisdem hic Pius sup. in Const. XXV. fol. 313.

PIUS PAPA QUINTUS

Motu proprio &c.

Exordium. Cupientes pro commisso Nobis Apostolico munere omnibus regimini, ac curæ nostræ subjectis populis non modo spiritualia fideliter, ut debemus, dispensare, sed in temporalibus etiam, quantum cum Deo possumus, salubriter providere, nullam præmittimus diligentiam pro pauperum, qui sub hoc nostro temporali gubernio vivunt, sublevandis necessitatibus, ac potentioram oppressionibus propulsandis.

§.1. Hinc est, quod cum ad rei frumentariæ negotium, quod præcipua pro eorumdem pauperum sustentatione, & victu cura eget, animum nostrum intendimus, summo prope Nobis laborandum cognoscimus, ut fraudibus, quæ in Annonæ a ditioribus fiunt, quo carius eam vendant, omni studio, ac diligentia provideatur. Intelligentes itaque non sine animi nostri molestia, divites ipsos, ac potentes non modo propria ipsorum frumenta, bladaque, quæ ex prædiis suis, propriaque agricultura colligunt, in horreis recondere, ac conclusa suppressere, & donec illorum pretium pro eorum avaritia adauctum conspiciant, ab omni prorsus venditione abstinere, verum etiam a laboratoribus, operariisque propriis, ac etiam subditis (si Barones sint) illud vili pretio comparare, donec tantam undique tritici copiam cumularint, ut pauperes, qui aliunde frumentum venale non reperunt, necessitate ducti ab eisdem divitibus, & Baronibus eo pretio emere cogantur, quod venditorum ipsorum avaritia affectaverit.

Causa hujus Constitutionis.

Quinimmo eos etiam, qui ad Urbem hanc nostram, quo undique ex omnibus mundi partibus Christi fideles confluunt, frumenta, bladaque prædicta importare cupiunt, omni via, & ratione impedire, ac retardare præsumunt, contra Summorum Pontificum Prædecessorum nostrorum decreta, Ordinationesque, & in maximum etiam animarum suarum periculum.

§.2. Nos præmissis remedium aliquod opportunum adhibere omnino volentes, in primis divites prædictos omnes, ac Barones hortamur in domino, & monemus, ut Dei largitatem in se ipsos agnoscentes, pauperibus benigniores in posterum sese præbeant, atque huiusmodi detestabili frumentario quaestu prorsus abstineant, memores scriptum esse, quod qui abscondit frumenta, maledicetur in populis, benedictio autem super caput vendentium. Quod si propria frumenta, quæ ipsis ultra usum eorum superflua, debitis temporibus, prout certe deberent, vendere detrectant, ac saltem ab alienorum emptione, & illicita negotiatione abstineant, & quam Dei benignitas populis fertilitatem anni concedere dignatur, eam ipsi invidiose perturbare non præsumant. Quod si tam a prædictis emptionibus frumentorum, quam ab impediendo subditos eorum, aliosque ad Urbem Romam frumenta, bladaque omnia deferentes in posterum non abstinuerint, sciant se penas in Constitutionibus Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, præcipueque Clem. VII. pro abundantia rei frumentariæ, & Agriculturæ exercendæ, Anno a Nativitate Domini nostri 1523. decimo Kalen. Martii, editis incursum, quas quidem Prædecessorum nostrorum dispositiones præsentis nostræ perpetuo duratura Constitutione in hac parte innovamus.

Approbatio prohibitionis Clem. VII.

Declaratio di. sive prohibitionis.

§.3. Declarantes insuper omnes cuiuscumque generis, qualitatis, & conditionis fuerint, qui frumentum, aliaque blada, ultra usum familiæ suæ, animo, & intentione illa carius vendendi emunt, sine licentia in scriptis ab Ordinario Annonæ pro tempore obtenta, quam tamen rationabili de causa tantum, & gratis omnino concedi volumus, non modo penas ammissionis ipsius frumenti, & bladorum, & alias pecuniarias ab ipso ordinario pro tempore impositas incursum, sed etiam Dei Omnipotentis maiestatem summo prope lesuros, graviterque in eo peccaturos. Barones vero, & alios dominos, terrarumque universitates, omnesque alios Nobis, & Sanctæ Sedi Apostolicæ, mediate, vel immediate subjectos cuiuscumque status, aut conditionis extiterint, etiam si Episcopali, Metropolitanæ, Patriarchali, & Cardinalatus, etiam dignitate præfulgeant, qui subditorum suorum frumenta, aliaque blada, ultra usum, & necessitatem suam, & familiæ suæ emerint quique accedentes ad Urbem cum frumentis, aliisque rebus ad victum necessariis, directe, vel indirecte impediunt, vel remorantur, penas in dicta Clementis Septimi Prædecessoris nostri Constitutione expressas incur-

incursum, videlicet privationis feudorum, suspensionis, excommunicationis, & interdicti iuxta tenorem, & formam prædictæ Constitutionis aliarumque in ea expressarum, quas in hac parte per præsentis nostras innovamus, & earum tenores hic pro sufficienter expressis haberi volumus.

§.4. Ut vero facilius, commodiusque omnes possint ad Urbem hanc nostram frumenta, bladaque libere conveyere, eos, ut præfertur, dicta de causa ad Urbem accedentes, ab omni pedagio, gabella, aut onere quocumque pro dicti frumenti bladorumque comportatione eximimus, ac liberamus, immunitaque, & exemptos esse, ac fore perpetuo declaramus.

§.5. Mandantes omnibus tam universitatibus terrarum, quam Gubernatoribus, Rectoribus, aliisque dominis, Nobis, ac Sanctæ Sedi Apostolicæ mediate, vel immediate subiectis quocumque titulo, vel dignitate præfulgeant, etiam si S.R.E. Card. existant, ne prædictorum frumentorum, aliorumque bladorum ad Urbem venientium occasione quicquam solvi ab ipsis vectoribus faciant, aut quocummodo in Civitatibus, Terris, ac locis regimini eorum subiectis dicta de causa solvi permittant, aut patiantur, sub penis prædictis, aliisque arbitrio nostro declarandis.

§.6. Volumus etiam, quod venientes, ea de causa ad Urbem videlicet ad frumenta, bladaque prædicta conveyenda, tuti omnino sint ab omnibus civilibus executionibus, tam pro eorum debitis, quam pro Cameralibus quibuscumque exactioibus, & repræfaliis quacumque de causa, & contra quoscumque decretis, seu decernendis. Irritum, & inane decernentes, quicquid contra, & adversus prædictos, seu eorum animalia, & res, quas secum prædicta de causa detulerint, tam in accedendo ad Urbem, ibique commorando per biduum, ad effectum vendendi ea, quæ attulerint, quam etiam in redeundo ad eorum solitam habitationem, executum, vel quocummodo attemptatum fuerit. Inhiben. omnibus cuiuscumque generis executoribus, seu Curie ministris, ac prædictis dicta de causa ad Urbem accedentes ibique, ut præfertur, commorantes, seu inde discedentes molestare præsumant, sub penis arbitrio Præfetti Annonæ pro tempore infligendis.

§.7. Eos etiam qui agriculturam ipsam pro communi bono laudabiliter intra XL. ab Urbe milliarium exercent, dignis favoribus, & privilegiis prosequi volentes, tam messium quam seminum tempore, dum scilicet colligendo, vel seminando tritico verisimiliter occupantur, ab omni prædicta executione, etiam si ex obligatione in forma Camera processerit, tutos omnino, ac salvos fore, & esse declaramus, dummodo aliunde quam ex agriculturæ fructibusolvere non possint.

§.8. Boves vero aratorios, omniaque instrumenta ad agriculturam necessaria non prædictis temporibus tantum, sed perpetuo pro quavis civili obligatione auferri,

Exemptio defecim. ann. blada ad Urbem a solutione, gabellarum, & aliorum onerum.

Prohibitio quicquam ab eis exigendi.

Privilegium eorumdem ne molestantur pro eorum debitis etiam Cameralibus veniendo, stado, & redeundo ab Urbe.

Privilegium exercentium agriculturam ne molestantur pro debitis, dum colant, vel seminant frumenta, aut colligunt.

Boves Aratorios, &c. pro debitis capi non debent, & in tacitis hypothecis non.

aut alia ratione impediri prohibemus. Declarantes insuper in tacitis quibuscumque hypothecis a quacumque quavis de causa inductis prædictos boves aliaque instrumenta prædicta minime comprehensa fore. Et in summa prædictis rebus agriculturæ interventibus, tamquam commoditatis immo necessitatis publicæ instrumentis omnia privilegia concedentes, quæ bonis dotalibus de jure concessa esse reperuntur. Sicque per quoscumque Iudices, &c. irritum, & inane, &c.

§.9. Quæ omnia, quo fidelius ab omnibus observentur, volumus Dilectos filios nostros Ludovicum Simonetam, Marcum Antonium Amulium, & Vitellotium Vitellium Camerarium S. R. E. Card. ea quæ ipsorum gravitatem, & virtutem decet, diligentia curare. Dantes eis in præmissis plenam, & omnimodam facultatem, & eam, quam Nos ipsi habemus, potestatem pro præmissorum executione, observantiaque, cum potestate declarandi, & decidendi, si quid in præsentis nostræ Constitutione, declaratione, aut definitione egere videbitur.

§.10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Urbis, Terrarum, Oppidorum, & villarum quarumcumque juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, reformationibus, & decretis, privilegiis quoque, & indultis Apostolicis communitatibus, universitatibus, baronibus, ac aliis præfatis, a dicta Sede Apostolica, vel a Nobis forsitan concessis, quæ eis quo ad præmissa volumus suffragari. Necnon pactis, & conditionibus, ac omnibus aliis, quæ dicti Prædecessores voluerunt non obstat, contrariis quibuscumque.

§.11. Ceterum ne de præmissis quemquam dubitare contingat, volumus, quod præsentium literarum tenor per omnia loca publicari debeat, ipsæque literæ sic publicatæ perinde ardeant omnes, quos concernunt ac si singulis eorum personaliter intimatæ fuissent.

§.12. Volumus autem, quod præsentis nostri Motus proprii sola signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in iudicio, & extra, quacumque regula, seu Constitutione Apostolica contraria non obstantibus.

Placet Motu proprio. M.

Die 11. Octobris 1566. Admissa est hæc cedula Motus proprii ex decreto Camera, & registrata libro secundo signaturarii S.S.D.N. Papæ apud me Notarium fol. 113.

Hier. de Tarano. Anno a Nativitate Domini 1566. ind. 9 die vero 20. mensis Octob. Pont. Sanctissimi Patris, & D. N. D. Pii Papæ V. Anno I. infrascriptæ literæ Apostol. affixæ fuerunt, ac publicatæ in acie Campi Floræ, ac valvis Cancel. Apost. ut moris est, per Nos Francisc. Sotocasa, & Nicolaum de Mathæis Cur. Philibertus Chappuis Mag. Curf.

Executio deputate.

Clausula derogatoria.

Iussu publicandi.

Sola signatura sufficit.

Papæ subscr.

Admissio in Cam. Apoll.

Pontif. An. I. die 11. Oct.

Quod mulieres, etiam prætextu cuiusvis privilegii, facultatis, aut licentiæ, ingredi non possint, (exceptis casibus hic expressis) Monasteria, & claustra cuiuscumque Ordinis regularis.

PIUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam

Regularium personarum, quæ relicto sæculo Dei se obsequio dedicaverunt, pro commisso Nobis officio, quieti consulere cupientes, ad ea removenda, quæ religiosum earum propositum impedire possunt, curam nostram libenter intendimus, ut nulla re, quæ eas a divino cultu avocet, præpedire, secundum Ordinum suorum regularia instituta, & decretum Sacri Tridentini Concilii, tranquillis mentibus gratum altissimo impendere possint famulatum.

§.1. Quia igitur, & Carthusiensium Ordinis, & aliorum regularem vitam professorum quies non parum solet, sicut accepimus, perturbari, propterea quod mulieres modestiæ matronalis oblitæ, domos, ac Monasteria eorum, contra ipsorum instituta, prætextu confessionalium, aut aliarum literarum Apostolicarum ingredi audeant, ipsi etiam Abbatibus, Præpositis, Prioribus, & aliis præsentibus aliquando reculantibus, & renitentibus, non sine magna eorum molestia, nec sine gravi aliquorum etiam offensione, ac scandalo, si quando admitti nimis facile videantur.

§.2. Huic rei providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas facultates, ac licentias ingrediendi Monasteria, ac domos Carthusiensium, & aliorum quorumcumque Regularium Ordinum, etiam Mendicantium, mulieribus cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, & quacumque dignitate, ac præminencia præditis, etiam Comitibus, Marchionibus, Ducibus, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque fortioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis ab Apostolica Sede quomodocumque concessas, quarum tenores, perinde ac si de verbo ad verbum præsentibus infererentur, haberi volumus pro expressis, tenore præsentium revocamus, & cassas, irritas, & inanes esse decernimus.

§.3. Districte prohibentes mulieribus quidem prædictas facultates, & licentias præsentibus, sub excommunicationis, lætæ sententiæ poena, postquam harum literarum notitiam habuerint, a qua non possint nisi a Nobis, aut Romano Pontifice, qui pro tempore fuerit, absolvi, præterquam in mortis articulo, ne dictas domos, & monasteria ingredi audeant.

§.4. Ipsi vero Monasteriorum, & Conventuum Abbatibus, Præpositis, Prioribus, & aliis Præsentibus quocumque no-

Causa hujus Constitutionis.

Revocatio licentiarum.

Prohibitio, & poena mulierum ingrediendi.

Pœna Religiosorum earum admittentium.

mine vœcentur, & eorum, Monachis, Canonis, & Fratibus, five mendicantibus, five non mendicantibus, sub privationis officiorum, quæ in præsentia obtinent, & inhabilitatis in posterum ad illa, & alia omnia, & suspensionis a divinis ipso facto, sine alia declaratione, incurrendis poenis, ne eas introducere, admittere præsumant.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, & mandamus, ut hæc literæ ad valvas Basilicæ Beati Petri Apostolorum Principis, & in Cancellaria nostra, atque in acie Campi Floræ de more publicentur.

§.7. Quia vero difficile foret has literas ad omnia loca deferri, volumus, & declaramus, ut earum exemplis, & transumptis manuscriptis, vel impressis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo alicujus Prælati munitis, par ubique fides habeatur, ac si præsentibus exhibita essent, vel ostensa.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 24. Octobris, millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, Pontificatus nostri Anno primo.

Sequitur declaratio Constitutionis præinsertæ.

PIUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Decet Romanum Pont. certissimum, mentis suæ interpretem, si quando quippiam dubietatis in literis ab eo emanatis occurrit, suæ declarationis oraculo quamprimum explanare.

§.1. Cum alias a Nobis emanaverint quedam literæ in simili forma brevis sub die 24. Octobris 1566. Pontif. nostri anno primo. In quibus, mulieribus quibuscumque Monasteriorum Regularium ingressus cum derogatoriis clausulis, & irritantibus decretis prohibetur, & alias prout in illis plenius continetur.

§.2. Nos intuitu, & in favorem Congregationis Montis Virginis aliquas dubitationes, quæ circa dictarum literarum, & mentis nostræ intelligentiam oriri possent, elucidare, & submovere volentes, supplicationibus dictæ Congregationis, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Apostolica auctoritate tenore præsentium dicimus, & declaramus, fuisse, & esse mentem, & intentionem nostram, quod dictæ literæ non solum comprehenderent, & comprehendant mulieres habere præsentibus facultatem, & indulta ingrediendi Monasteria, sed etiam omnes, & quascumque mulieres alias, tam in genere, quam in specie.

§.3. Significantes nihilominus, prout significamus, quod propter hoc, & prædictas nostras literas, non intelleximus, nec intelligimus, quod mulieribus præcluderetur,

Claustra derogatoria.

Justio poenalis publicandi.

Transumptio fides.

D. P. An. I. 24. Octobr.

Exordium.

Hic Pontifex edidit Const. præced.

Extensio dictæ prohibitionis ad quascumque mulieres.

Declaratio eisdem prohibitionis.

tur, nec præcludatur aditus ad Monasteria, & loca Regularia dictæ Congregationis, ac eorum claustra, quando in eis Missæ, & alia divina officia celebrantur, ac dum processiones fiunt, & quando Christi fidelium cadavera ibi sepeliuntur, ac etiam pro eis suffragia fiunt, sed libere perpetuo concedimus eisdem omnibus mulieribus facultatem, ut ad illa loca dictæ Congregationis, in quibus dicta pia opera exercentur, cum aliis Catholicis personis accedere libere, & licite possint, & valeant.

§.4. Et similiter quod quando divinum verbum in Claustris Monasteriorum, & Regularium locorum Congregationis hujusmodi proponitur, vel per aliam quamcumque causam tantus concursus populi fuerit, quod commode ingredi non possint, & egredi per portam Ecclesiæ, perpetuo concedimus, ut dictæ mulieres, una cum aliis secularibus personis possint ingredi, & egredi per portam Claustris Monasteriorum, & locorum Regularium Congregationis hujusmodi, dummodo recto tramite accedant ad portam, qua exiit e Monasterio, sicque volumus pariter, & indulgemus.

§.5. Decernentes præsentis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, vel impugnari non posse, sicque in præmissis ab omnibus censeari, & ita per quoscumque Iudices, & commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere. irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac dictis nostris literis, cum inde secutis, & quibusvis aliis Apostolicis universalibus, provincialibus, & synodalibus, & specialibus, & generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon etiam Monasteriorum, & locorum prædictorum, ac illorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, & etiam novis reformationibus, privilegiis quoque, indultis, & etiam aliis literis Apostolicis, in genere vel in specie, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac alias quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die decimasexta Julii, millesimo quingentesimo septuagesimo, Pontificatus nostri Anno quinto.

Alia declaratio.

Claustra præservativa.

Derogatio contrariorum.

D. P. An. V. 16. Julii.

Concesso Monasterio Ordinis Sancti Augustini in Urbe, sub Invocatione Beate Mariæ Virginis Annunciatæ Virginibus Neophitis; Moniales transferuntur ad Præceptoriam S. Basilii Magni in Regione Montium cum omnibus bonis &c.

PIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Sacrofancta Catholica Ecclesia, extram quem constituit nulla æternæ salutis spes ostenditur, divino consilio præsentibus, inter ceteras gentes, quas cum maximo animi nostri dolore a vera Religione alienas, & in erroribus suis obstinatas in æternum, exilium præcipites ferri videmus, hebræorum gens, & acerbissimum Nobis dolorem inferit, & misericordiam commovet singularem, dum recolimus populum hunc, quem sibi Dominus præceteris omnibus elegerat, nunc a Domino pertinacissime discedere, & in erroribus suis obstinatum sibi damnationem perpetuam incredulitatis merito comparasse. Neque sane quicquam præmittimus, quantum quidem in Nobis situm est, quod ad eos ab erroris semita in rectam æternæ salutis viam reducidos pertineret arbitremur.

§.1. Itaque, & alias, & maxime postquam ad Summum Apostolatus Officium proventi sumus, numquam desistimus docendo, hortando, & monendo consilia, ut eorum quamplurimos ad Christi Fidem adduceremus, neque omnino irriti Dei benignitate labores nostri fuerunt, quando, & satis multi utriusque sexus Sacro Fonte regenerati, nonnulli etiam ex primariis a Nobis ipsis salutari aqua perfusi Christianam Religionem susceperunt, & alii quamplures eorum exemplum secuti ad tantam multitudinem pervenerunt, ut jam amplissimum hospitale quod fel. rec. Paulus Papa Tertius Prædecessor noster apud Ecclesiam Sancti Joannis de Mercato Regionis Campitelli de Urbe pro excipiendis, & in Catholica Religione instituendis Cathæcumenis, & Neophitis crexit, fere compleant, parumque inde remotum Neophitarum Virginum Monasterium Beate Mariæ Annunciatæ Ordinis Fratrum Prædicatorum sub regula Sancti Augustini jam pridem angustum nimis reddatur.

§.2. Quare Nos postquam in hanc cogitationem incubuimus, qua ratione, & Sanctorumimonialibus ipsis, & aliis Virginibus, quæ anuente Deo ex eo genere convertentur, Religionemque hujusmodi profitebuntur, quarum magnum in dies numerum confluxurum speramus, de idoneo loco, ubi omnes habitare valeant provideri possit, tandem diversarum adium capacitate atque positione Nobis propofita, quasdam sed minus idoneas etiam per Nos ipsos invisimus, deinde

Ex Reg. in Arch. Vat.

Exordium. Hebræorum gens in suis erroribus obstinata.

Ut eam reducant ad viam veritatis adlaborant Pontifices.

Hoc præcipue curavit Pius.

Nec frustra cum multi conversi sint; ut Neophitarum præcipue Domus angusta jam sit.

Volens itaque Monasterium B.M. Virginis Annunciatæ ipsi aptare, alio Sanctimonialibus transferendas decrevit, dato ad hoc mandato nonnullis Viris peritis.

deinde venerabili Fratri nostro Joanni Michaeli Episcopo Sabinen. Saraceno Hospitalis, & Monasterii predictorum nec non Archiconfraternitatis ibidem instituta Protectori, & dilecto Filio nostro Joanni tituli Sanctae Mariae Transiberim Presbytero de Montepolitiano nuncupatis Cardinalibus, & aliis rerum usu peritis hanc curam delegavimus, omnibusque Urbis partibus magna cura perlustratis, Nobis denique relatum est, Ecclesiam, & vetusta aedificia Praeceptoriae Sancti Basilii Regionis Montium Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani etiam de Urbe invenisse, quae in dictarum Sanctimonialium usus commode aptari possint.

§.3. Hac igitur Nobis opportune oblata occasione Motu proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolica potestatis plenitudine unionem, annexionem, & incorporationem, seu quaecumque aliam appropriationem vel concessionem, de dicta Praeceptoriae, & Ecclesia Sancti Basilii Prioratus ejusdem Urbis Hospitalis predicti Sancti Joannis Hierosolymitani, etiam vigore stabilimentorum ejusdem Hospitalis, ac privilegiorum, & indulgentiarum Apostolicorum illi concessorum, vel alias, ac quaecumque auctoritate, & ex quavis causa perpetuo, vel ad tempus factas dilecti Filii nostri Bernardi tituli Sanctae Priscae Presbyteri Cardinalis de Salvatiis nuncupati, qui dictum Prioratum in titulum vel commendam ex dispensatione Apostolica obtinet, expresso ad hoc accedente consensu, harum serie dissolvimus, ac eandem Praeceptoriam, sive illa magistralis, sive alia Camera, sive membrum dicti Prioratus sive etiam ut principale cum dicto Prioratu coniunctum, ac per Priorem huiusmodi pro tempore existentem obtineri, & possideri solum cum Ecclesia, sive sacello ejusdem S. Basilii, necnon Palatio, aedibus, viridariis, hortis, tabernis, & domunculis circumpositis, necnon granariis, & emphyteuticis apothecis, ceterisque aedificiis, iuribus etiam litigiosis, devolutis, jurisdictionibus, actionibus, & pertinentiis suis ab ipsis Prioratu, & Hospitali Sancti Joannis Hierosolymitani dismembramus, dividimus, & separamus, ac in eadem Praeceptoriam, seu Camera, necnon Ecclesia Sancti Basilii ordinem, statum, & essentiam, ceteraque insignia dicti Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, nomenque, titulum, & denominationem Praeceptoriae, ac Magistralis, seu alterius Camerae, vel membri perpetuo supprimimus, extinguiamus, & abolemus.

Præceptoriam suppressa ejus bona, & redditus Sanctimonialibus addicit.

§.4. Eandemque Praeceptoriam, cujus, & illis forsitan annexorum fructus, redditus, & proventus centum ducatorum auri, de Camera secundum communem estimationem valorem annuum, ut accepimus, non excedunt, sive per dissolutionem huiusmodi, sive alio quovis modo, & ex cujuscumque persona vacet, una cum dicta Ecclesia S. Basilii, necnon Palatio, aedibus, hortis, viridariis, tabernis, domunculis, granariis, jurisdictionibus, actionibus, rebus, & bonis, ac omnibus iuribus, adherentibus, usibus, & pertinentiis suis Archiconfraternitatis predictae, ad dictarum

Virginum usum, commodum perpetuo concedimus, & assignamus, ita quod liceat ex nunc Joanni Michaeli Episcopo, ac Protectori predicto, necnon Administratoribus Archiconfraternitatis corporalem possessionem Ecclesiae Sancti Basilii, necnon Palatii, aedium, hortorum, viridariorum, aliarumque proprietatum, bonorum, rerum, & iurium predictorum per se, vel alium, seu alios, propria auctoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, illorumque fructus, redditus, & proventus, in predicti Monasterii usus, & utilitatem convertere, cujusvis licentia desuper minime requirita.

§.5. Et nihilominus in dictis Palatio, & aedibus aliud Monasterium huiusmodi Virginum, sub dicta invocatione Beatae Mariae Annunciate, & ejusdem Ordinis Praedicatorum, cum omnibus ad id requisitis, perpetuo erigimus, & ad illud Moniales, primordii Monasterii cum sacra, & communi suppellectile, ceterisque rebus, & bonis, necnon privilegiis, indulgentiis, gratiis, concessionibus, & indultis Apostolicis, eis, & eorum singulis, quomodolibet concessis, ita ut eadem illa habeant, illisque ipsis potiantur, quae in primordii Monasterio obtinebant, dicta auctoritate transferimus, illisque dictam Ecclesiam Sancti Basilii, pro Ecclesia secundodicti Monasterii concedimus, & assignamus.

§.6. Districtius inhibentes in virtute sanctae obedientiae, dilectis filiis Magistro, & Conventui dicti Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, & pro tempore existenti Priori Prioratus Urbis, ne etiam quorumcumque statutorum, stabilimentorum, ac privilegiorum pretertextu, vel alias quomodocumque divisionem, & alia praemissa, directe, vel indirecte, quovis quavis colore audeant impugnare, seu eorum effectum, alias quoquomodo impedire.

§.7. Ac decernentes singula praemissa, nullo tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae, vel alio quopiam defectu argui, vel notari nec sub ullis revocationibus, restitutionibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam ad Magistri, & Conventus, seu Prioris predictorum instantiam, aut etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & ex quibusvis causis pro tempore factis comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanabunt, toties in pristinum statum restituta, & plenarie reintegrata esse, & censei, nec ipsos Magistram, Conventum, aut Priorem, etiam pretertextu enormissima laesionis, aut damni, & incommodi sui Hospitalis, & Prioratus rescissionem praemissorum, aut restitutionem in integrum, vel reductionem ad terminos juris, seu quodcumque aliud juris, vel gratiae remedium, contra illa impetrare, seu etiam ab alio, vel aliis impetratis, vel etiam Motu, & scientia similibus concessis uti posse, sique in eisdem praemissis, omnibus, & singulis, per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac

Illic Monasterium Annunciate transferre.

Magno Magistro, & Priori Urbis prohibet, quominus super hoc predictas Moniales molestant.

Huiusmodi litteras ullo vitio notari potest.

S. R. E.

Executores huiusmodi litterarum deputat.

S. R. E. Cardinales in quavis causa, & instantia sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique iudicari, & definiti debere, necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Quo circa venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopo Theatin., & Amerin., ac Narnien. Episcopis, per Apostolica scripta, Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios praesentes literas, & in eis contenta quaecumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Joannis Michaelis Episcopi, ac Protectoris, necnon Administratorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes faciant auctoritate nostra praemissa omnia, & singula firmiter observari, ipsosque omnes, quos eadem litterae concernunt in futurum, illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eorum quempiam, per quoscumque quavis auctoritate fungentes, desuper quomodolibet indebite molestari, contraditores quolibet, & rebelles per censuras, & poenas Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias eorum arbitrio moderandas, aliaque opportuna juris remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimis super his habendis, servatis processibus, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilium brachii secularis.

Contraria tollit.

§.8. Non obstant. nostra per quam dudum inter alia volumus, quod semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis, quorum interesset, ac Lateranen. Concilio novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis. Nec non pia memoriae Bonifacii Papae Octavi, etiam Praedecessoris nostri, quibus cavetur, ne Mendicantes ad nova loca transire, aut illa recipere praesumant quoquo modo, sine speciali dictae Sedis licentia, de prohibitione huiusmodi mentionem faciente, & ne quis extra suam Civitatem, vel Dioecesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suae Dioecesis ad iudicem evocetur, seu ne Iudices a Sede predicta deputati contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vires suas committere praesumant, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium, ad iudicium non trahatur, aliisque Apostolicis Constitutionibus, ac Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, & Prioratus predictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illis, necnon praedictis Magistro, Conventui, & Priori, ac quibusvis aliis Superioribus, personis, & locis, per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, qui ab

Bull. Rom. Tom. IV. Par. II.

ipsum Hospitalis institutione hucusque fuerunt, ac Nos, & Sedem Apostolicam contra huiusmodi alienationes, & dismembrationes, etiam cum decreto, quod illa ex quavis causa facta nullis temporibus subsistere possint, sed res & bona semper unita, ut prius censeantur, & suam pristinam naturam fortiantur, nec unquam aliis consolidari, aut in alios usus converti, sed ad jus, & proprietatem quoque tempore revocari valeant, & alias sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, necnon consistorialiter, ac consideratione, intuitu, contemplatione, vel ad instantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, aut etiam nullius instantiam, ac pro conservatione Religionis Christianae quotiescumque concessis confirmatis, & innovatis, etiam si in eis praedictis stabilimentis caveatur expresse, quod illis etiam per quascumque literas Apostolicas, etiam qualvis clausulas generales, vel speciales etiam derogatoriis derogatorias, districtiores, & insolitas, & etiam irritantia decreta, sub quacumque verborum expressione in se continentes, nullatenus derogari possent, nec derogatum censei, nisi tenor illarum de verbo ad verbum, nihil omisso insertus, ac huiusmodi derogationes consistorialiter factae, & per trinas distinctas literas, eundem tenorem continentes tribus similiter distinctis vicibus, Magistro, & Conventui praedictis legitime intimatae, & insinuatae fuerint, & ipsorum Magistri, & Conventus ad id expressis accesserint assensus, & aliter factae minime suffragentur, nec Magister, & Conventus praedicti, ad parendum literis derogatoriis huiusmodi, & decretis desuper illis processibus, ac illorum executoribus, & subexecutoribus, eorumque mandatis, & monitionibus teneantur, sed literarum huiusmodi executionem omnino impedire, nec ratione resistentiae huiusmodi censuris Ecclesiasticis, per eosdem Executores, & subexecutores latis innotari possint. Quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de ipsis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum infereantur praesentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliqui super promissionibus sibi faciendis de Praeceptorii huiusmodi speciales, vel aliis beneficiis Ecclesiasticis in dicta Urbe generales dictae Sedis, vel legatorum ejus literas impetraverint, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel alias quo-

S f modo

modolibet sit processum, quas quidem literas, & processus habitos, per easdem, & inde secuta quaecumque ad dictam Præceptoriam volumus non extendi, sed nullum per hoc eis quoad assecutionem beneficiorum aliorum præjudicium generari, seu si Magistro, & Conventui prædictis, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Et quibuslibet aliis privilegiis, indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus, quorumcumque tenorem existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus eorum impediendi valent quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus, de verbo ad verbum habenda sit in nostris literis mentio specialis.

Clausula.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat &c.

Dat. die 29. Novem. 1566. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, tertio Kalendarum Decemb., Pontificatus nostri Anno I.

XXXI.

Ex Bull. Ord. Fr. Prædicat. Tom. 5. p. 146.

De reformandis Cœnobiis Fratrum Ordinis Prædicatorum in Hispaniis.

PIUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Maxime cuperemus, eos, qui Religiosam vitam professi divino se cultui dedicaverunt, ita vivere, ut eorum Religio immaculatam decorem suum obtineret, & ex illorum vita, ac morum honestate, bonique operibus, cœlestis glorificaretur Pater, sed quia multi a fundatorum Ordinis sui institutis nimis jam pridem aberrant, ipsos Auctores, & Ordinem moribus suis non parum dedecorantes, cogit Nos zelus domini, eorum irreligiosæ vitæ, atque licentiæ quandoquidem ipsi modum, ejus nullum faciunt, finem imponere.

Diplomat. causa.

§.1. Non sine magna sanæ animi molestia Nobis innotuit, Fratres Ordinis Sancti Francisci Conventuales in diversis Hispaniæ partibus, & Provinciis constitutos, professionis, & salutis suæ immemores, & privilegii ab Apostolica Sedis benignitate impetratis abutentes, vitam ab institutis Fundatoris, & Patris sui Seraphici admodum discrepantem, ac remotam ducere, & pravis suis exemplis quamplurimos Christi fideles pufillos non mediocriter offendere. Cum igitur tam grave, tamque inveteratum scandalum, divini honoris, & salutis animarum causa, pro commisso Nobis officio tollere statuerimus, piis etiam ad hoc adducti precibus carissimæ in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici,

religiosissimi Principis, non immerito videlicet timentis, ne qui pro populo apud Deum intercessores esse debent, nimia sua vivendi licentia, illius iram acrius provocent, universis, & singulis venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, per Hispaniam constitutis, in virtute sanctæ obedientiæ præsentium tenore committimus, atque mandamus, ut quisquis eorum in Civitate, vel Diocesi sua habet domum, vel domus Fratrum Minorum Conventualium, is Dei tantum Omnipotentis honorem ante oculos propositum habens, assumptis secum de Ordine Fratrum Minorum de observantia ministro Provinciali ejus Provinciae, in qua illi Fratres consistunt, & aliquo præterea ejusdem Ordinis observantium, quem ipse Minister Provincialis idoneum duxerit, accedat ad domum, seu domos singulas, si plures sint, distorum Fratrum Conventualium, in eisque Conventibus, ex auctoritate Sedis Apostolicæ, cujus vices in hoc negotio ei, tenore præsentium, erogamus, aboleat penitus, & in perpetuum tollat, atque extinguat formam vivendi Conventualem, eosque Fratres ad eandem vivendi formam, eademque instituta redigat, quæ Fratres Minores de observantia, seu de familia vocati, observant, & eorum Ecclesias, ac domos Ordini Fratrum Minorum de observantia assignet perpetuo habendas, atque in eas domos alios Fratres de Conventibus Fratrum ejusdem Ordinis de observantia, quos, & quo sibi visum fuerit, de illorum duorum Fratrum sibi assistentium consilio, transferat, & ex ipsis Guardianum, atque alios Officiales ad eum Conventum regendum, & gubernandum idoneos, auctoritate nostra deputet, atque constituat, ipsos vero Fratres Conventuales aliorum Fratrum Minorum de observantia consortio aggregatos, atque unitos ex domibus, in quibus antea vitam Conventualem egerant, translatos per Conventus Fratrum Minorum de observantia distribuatur, ut posthac ejusdem ipsi quoque observantium Ordinis, & appellentur, & sint, sub ejusdem ministri Generalis obedientia, atque regimine. Quæ autem de Fratribus Conventualibus Ordinis Sancti Francisci ad vitam regularis observantiam reducendis mandavimus, eadem propter eandem causam, & ad eandem tollenda offendicula, & scandala de Fratribus in Hispania consistentibus, aliorum quoque Ordinum quorumcumque Conventualibus, ad vitam regularis observantiam reducendis, eadem auctoritate, eisdem venerabilibus fratribus mandamus, velut Canonice Regularium, Sancti Benedicti, Cisterciensis, Prædicatorum, Eremitarum Sancti Augustini, Carmelitarum, & aliorum quorumvis Ordinum, ex quibus tamen præter Fratres Conventuales sint quoque aliqui ejusdem Ordinis in Hispania observantes. Ad eam enim formam omnes ejusdem Ordinis, qui ad hoc tempus Conventuales fuerant, suscipiendam, & observandam, juxta sua cujusque Ordinis regularia instituta, & Sacri Concilii Tridentini

Mandarum.

tini decreta, redigi, & ad alios Conventus transferri, eodemque modo, ut de domibus, & Ecclesiis Fratrum Minorum Conventualium diximus, ipsorum quoque domos, & Ecclesias Fratribus una cum bonis omnibus, ejusdem Ordinis observantibus assignari volumus. De Fratribus vero illorum Ordinum, quorum nulli usquam Conventus sunt, qui vitam regularem observent, sed omnes tantum Conventuales sunt, quemadmodum ipsi quoque reformandi, & ad quam vivendi in communi formam sint reducendi, aliis literis statuimus. Si qui autem de Fratribus Conventualibus ad regularis vitæ observantiam reduci se pertinaciter recusaverint, eos in carceribus, donec ad cor redeant, sub fida custodia retineri mandamus. Ne autem ipsorum Fratrum Conventualium excessus, & delicta remaneant impunita, in eos procedendi, & pro culparum, atque excessuum magnitudine, animadvertendi, & si quorum delicta adeo gravia fuerint, ut si laici essent, ultimo fuerint supplicio puniendi, ad trirames eos damnandi, si modo atas, & vires illi labori aptæ sint, sin minus in perpetuum carcerem, ad agenda penitentiam relegandi, excessus vero minus graves, nec poenam capitis meritos, secundum canonicas sanctiones, seu Archiepiscopi, Episcopi, ad quem id spectabit, & Provincialis, atque illi adjuncti Fratris arbitrio puniendi, bona præterea quaecumque mobilia, & immobilia, tam quæ domus eorum in communi possident, quam Fratrum Conventualium antea propria, ex consuetudine, vel forsitan ex aliquo obreptio, vel subreptio privilegio, & dispensatione Apostolica, eis obtinere concessa, sive permissa, vel ex ipsorum industria acquisita, vel ex parentum successione, ut ab aliis relicta, legata, donatave, ab eis, tam quoad usum, & possessionem, quam quoad proprietatem attinet, in perpetuum abdicandi, de Conventibus etiam Fratrum regularis observantia, uno, vel pluribus, alios in hujusmodi Conventus de ipsorum Fratrum assistentium consilio transferendi, omnia denique, quæ vel ad abolendam vitam Conventualem, & vitam Regularis observantiam, loco ejus introducendam, vel ad inquirendam criminum veritatem fuerint necessaria quoquo modo, aut opportuna, agendi, faciendi, & exequendi ipsi venerabilibus Fratribus una cum dictis Provinciali, & ejus socio, sicut dictum est, plenam, & liberam auctoritate Apostolica damus, atque concedimus potestatem. Quod si qui, vel ipsorum Fratrum Conventualium, vel aliorum Ordinum prædictorum, ad alium Ordinem regularis observantia transferri maluerint, id eis permitti volumus, dummodo ad regulam transeant arctiorem. De bonis autem ipsorum Fratrum Conventualium mobilibus, & immobilibus, & de omnibus hujusmodi Conventuum redditibus, ipsos venerabiles Fratres nostros, ad quos pertinet, ita de consilio Provincialis, & socii ejus sibi assistentium, disponere volumus, Bull. Rom. Tom. IV. Par. II.

ut Fratribus regularis observantia illuc introducendis de suppellectili, & aliis rebus victui eorum, aut divino cultui, & reparationi Ecclesiarum, ac domorum necessariis per ipsos provideatur. Quæ vero ultra hujusmodi sumptus superfluerint, ea singulis in locis apud idoneas personas deponi volumus, & sequestrari fideliter conservanda, ac postea Sedem Apostolicam consuli, in quorum usum ea converti debeant. Contra dictores, & omnes, qui ipsi Fratribus Conventualibus ad impediendam reductionem hujusmodi, consilium, auxilium, vel favorem præstare ausi fuerint, per censuras Ecclesiasticas, & alia juris, ac facti remedia opportuna, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam, si opus fuerit, brachii sæcularis auxilio.

Obstantiam derogatio.

§.2. Non obstantibus quibuscumque Apostolicis, & inter ceteras felicis recordationis Sixti IV., & Leonis X. Prædecessorum nostrorum, etiam Mare Magnum appellatis, ac in Generalibus, Provincialibus, Synodalibusve Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, statutisque, & consuetudinibus ipsorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiisque quoque, indultis, & literis Apostolicis dictis Ordinibus, necnon eorum superioribus, quocumque nomine vocentur, Conventibus, & personis, sub quacumque verborum forma, & cum quibuscumque decretis, & clausulis quantumvis efficacibus, & insolitis, etiam derogatoriis derogatoriis, quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, ac sæpius confirmatis.

Clausula præservativa.

§.3. Quibus omnibus, etiam si de eis, eorumque totis tenoribus specialis, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, eandem vim habentes, esset mentio facienda, eorum tenores perinde, ac si præsentibus inserti fuissent, pro expressis habentes, auctoritate Apostolica specialiter, & expresse pro hac vice dumtaxat derogamus.

Clausula derogatoria.

§.4. Omniaque, quæ supradictam reductionem Fratrum Conventualium, ac vitam regularis observantiam, seu harum literarum executionem, quovis modo impedire possint concessa hæcenus, atque edita revocamus, & annullamus.

Transumptio tum fidei.

§.5. Quia vero difficile foret, præsentibus literas ad omnium, quorum opus fuerit, pervenire notitiam, transumptis earum manu alicujus Notarii publici subscriptis, vel impressis, sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eandem fidem ubique haberi volumus, atque decernimus, ac si originales literæ exhibitæ essent, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die secunda Dec. 1566. Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 2. Decem. 1566. An. I.

Sequitur eadem super hac re.

PIUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum gravissimis de causis Pastoralis Officii cura animum nostrum stimulante, ac pie Nos etiam hortante carissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Regis Catholico Fratres Ordinis Minorum, & aliorum Ordinum Conventuales in Hispania consistentes, ad vitæ regularis observantiam, secundum sua cuiusque Ordinis instituta, reducendos esse statuerimus, per Ordinarios locorum, de consilio Provincialis cuiusque Provinciae, & alterius Fratris ab ipso Provinciali assumendi, sicut in literis nostris super ea reductione confectis plenius continetur, volentes bono quoque regimini Monialium in Hispania consistentium, quæ per Fratres Minores Conventuales gubernari antea solebant, providere, & quæ in quoque earum Conventu corrigenda, & reformanda sint, corrigi, ac reformari, præter illa, quæ super clausura, & reformatione generali cunctarum Monialium, per literas nostras sub plumbo antea editas salubriter constituimus. Venerabilibus Fratribus Hispaniæ Archiepiscopis, & Episcopis, in quorum Civitatibus, & Diocæsihus Conventus sunt Monialium, quæ per Fratres Ordinis Minorum Conventualium antea regi consueverunt, tenore præsentium mandamus, atque in virtute sanctæ obedientiæ committimus, ut assumpto quisque eorum Ministro Provinciali Fratrum Minorum de observantia, sive familia, & altero Fratrem, quem Minister elegerit, ad earum domum, seu Domos personaliter accedens, & Deum tantum præoculis habens, auctoritate Sedis Apostolicæ eas visitet, & de consilio Fratrum sibi assistentium, tam in capite, quam in membris reformet, atque ad regularis vitæ observantiam juxta Fratrum Ordinis Sancti Francisci de observantia instituta reducat, easque in perpetuum curæ, regiminique committat Fratrum Minorum de observantia. Item vero de Monialibus conventualibus aliorum Ordinum quorumcumque in Hispania itidem consistentibus, & per Fratres conventuales antea regi solitis, quod ad reformationem, & curam, ac regimen earum pertinet, ab Ordinariis locorum fieri statuimus, atque mandamus: Ipsis Ordinariis omnia quæ ad talem visitationem, reformationem, & reductionem faciendam, necessaria, aut quomodolibet opportuna erunt, agendi, faciendi, & exequendi, plenam tribuentes, & liberam auctoritate Apostolica, tenore præsentium potestatem. Contradictores, & rebelles per censuram Ecclesiasticam, appellatione postposita, compellendo: invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Obstantium derogat.

§.1. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, statutis, & consuetudinibus, etiam per Sedem Apostolicam approbatis, & confirmatis, privilegiis quoque, & indultis, etiam in fundatio-

ne, & institutione, Monasteriis, vel domibus, & Monialibus, sub quibuscumque verborum formis, & clausulis irritantibus, aliisque decretis quibuslibet concessis, confirmatis, ac sæpius etiam innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque tenoribus totis specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales eandem vim habentes, esset mentio faciendæ, tenores hujusmodi pro sufficienter expressis habentes, perinde, ac si de verbo ad verbum præsentibus inserti essent, quod ad harum literarum executionem tantum attinet, derogamus, aut si aliquibus ab eadem Sede communiter, vel divisim indultum sit, ne interdicti, suspendivæ possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Quia vero difficile foret, præsentibus literas ad omnium notitiam pervenire, volumus, ut transumptis earum manu alicujus publici Notarii subscriptis, vel impressis, & sigillo alicujus Prælati munitis, eadem fides ubique habeatur, ac si originales literæ exhibitæ essent, vel ostense.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 12. Decembris 1566., Pontificatus nostri Anno Primo.

Dat. die 12. Decem. 1566. An.I.

XXXII.

De veritate exprimenda a Procuratoribus Poenitentiarie, in dispensationibus matrimonialibus, ceterisque gratiis Apostolicis, sub pœna falsi.

Alias pœnas habes infra in Const. In omnibus, ubi agitur de reformatione Poenitentiarie. De Materia autem hujusmodi dispensationum vide infra in Const. Ad Romanum. ubi notabo.

PIUS PAPA QUINTUS

Motu proprio &c.

CUM, sicut accepimus, nonnulli suæ conscientia prodigi, ac propriæ salutis immemores, ut facilius a Nobis, & Sede Apostolica dispensationes matrimoniales, & alias gratias, & concessiones obtineant, gradus consanguinitatis, vel affinitatis, aut cognationis spiritualis, ac scientiam illorum aliter quam eis a principio ab ipsis partibus significatum, vel narratum fuerit, exponunt, & si matrimonia hujusmodi adhuc contracta non fuerint, pro contractis narrant, ac alias diversimode veram facti speciem, tam in ipsis dispensationibus matrimonialibus, quam pro aliis quibuscumque gratiis, & concessionibus obtinendis immutent, ac propterea cum non solum in impetrationibus hujusmodi falsitas naretur, verum etiam in partibus plerumque pro verificatione gratiarum hujusmodi veritas immutetur, & falsitas committatur.

§.1. Nos igitur hujusmodi abusibus, &

Causæ Constitutionis.

Veritas exprimitur sub pœna falsi.

XXXIII.

Executorum deputatio.

Clausulæ derogatorie.

Sola signatura sufficit.

Transumptio cum fides.

Forma publicationis.

Pap. subscr.

Publ. P. An. I. 5. Decemb.

erroribus obviare cupientes, Motu proprio &c. omnes, & singulos Procuratores, tam Officii Sacræ Poenitentiarie, seu Contradictarum, quam alios quoscumque Solicitatores, & Scriptores, quos Copistas vocant, qui veritatem facti a narratione, quam ab ipsis partibus habuerunt, quo ad substantialia, & qualitates necessario exprimendas diversam faciunt, seu quomodocumque intervertunt, aut immutant, depravantur, & per subreptionem, & obreptionem gratias a Nobis extorquent, pœnam falsi incurere, & ea puniri omnino debere decernimus, & declaramus.

§.2. Mandantes propterea Almam Urbis Gubernatori, Camera Apostolica Auditore, & Vicario, quatenus in præmissis reos, & culpabiles repertos pœna falsi, ut præmittitur, puniant, cum potestate citandi, etiam per edictum, consilio summarie de non tuto accessu, aliaque dicendi, & faciendi in præmissis necessaria, seu quomodolibet opportuna.

§.3. Non obstantibus præmissis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis nequaquam obstantibus, irritum quoque, & inane &c. dicique &c. judicari, & diffiniri debere, subblata &c. decernentibus.

§.4. Et quod præsentis Motus proprii, & absque data, & registratura sola signatura sufficit, & ubique fidem faciat in iudicio, & extra, regula contraria non obstante.

§.5. Eiusque transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem proflus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

§.6. Quodque Camera, & Cancellarie Apostolicæ, ac audientiæ causarum Palatii Apostolici valvis, & in acie Campi Floræ dimissis inibi copiis affixis omnes ita afficiant, & ardeant, ac si illis personaliter intimatæ fuissent.

Placet Motu proprio. M.

Die 5. Decemb. 1566. Suprascripta litteræ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt in locis suprascriptis, dimissis in eisdem locis copiis affixis, per me Nicolaum de Mattheis Carforem.

Jo. Guerardi Magister Curs.

Declaratio quod sententiæ in favorem eorum de hæresi Inquisitorum a quibuscumque Judicibus contra stylum vel dispositionem jurisdictionis Officii Sanctissimæ Inquisitionis late, & ferenda, non transferantur nec transeant in rem judicatam. Et jurisdictionis Cardinalium Inquisitorum ipsas causas revidendi. Et confirmatio Constitutionis Pauli Quarti editæ contra Hæreticos.

Hæc Bulla Pauli IV. est in Tom. IV. Par. I. fol. 354. Cum ex.

PIUS PAPA QUINTUS

Motu proprio &c.

Inter multiplices curas, quæ animum nostrum assidue pulsant, illa in primis est, prout esse debet, ut Ecclesia Dei Nobis ex alto commissa, purgatis, immo quantum fieri potest, procul exterminatis omnibus hæresibus, & pravis errorum opinionum dogmatibus, tuto militare, & tamquam navis in tranquillo mari, sedatis omnibus tempestatum fluctibus, & procellis, secure navigare, & ad optatum salutis portum pervenire possit. Cum itaque Nos dum in minoribus constituti Sanctissimi Officii Romanæ, & universalis contra hæreticam pravitate Inquisitionis negocia pertractarem, tandem ex longo usu, atque experientia rerum magistra cognoverimus, quod multi rei delati, & in prædicto Sanctissimo Officio, seu alibi coram locorum Ordinariis, & hæreticæ pravitate Inquisitoribus processati, ac de hæreticæ pravitate iniqui falsos testes ad eorum defensionem examinari faciendo, ac compurgatorum de eorum vita, & doctrina minime informatorum opera, & testimonio se juvantibus, ac diversis aliis illicitis modis, excogitatisque dolosis excusationibus, & malitiis prædictum Sacrum Officium Sanctissimæ Inquisitionis, ceterosque Judices, plures etiam veluti innocentes diffinitivas a prædictis processibus, & Inquisitionibus absolutorias, & præcedente canonica purgatione eorum assertæ bonæ, & Catholicæ Fidei vitæ, & doctrinæ declaratorias sententias, seu decreta ab eodem Sanctissimo Officio, aliisque locorum Ordinariis sive delegatis, & Inquisitoribus, ac etiam Rom. Pont. Prædecessoribus nostris obtinuerunt, seu extorserunt, quas sententias, & decreta præfati Romani Pont. etiam cum perpetui silentii impositione, ac inhibitione, ne dictum Sanctissimum Officium, aut alii Inquisitores ad ulteriora procedere possent, seu deberent, necnon etiam cum causarum avocatione ad solum Romanum Pontificem sub cuius protectione submittebantur, aliisque derogatoriarum derogatoriis, & efficacissimis clausulis, ac etiam irritantibus, & aliis decretis, etiam in forma gratiosa ampliando, per varios, & varias eorum Motus proprios, ac etiam sub plumbo vel annulo piscatoris expeditas litteras,

Iste Pontifex in minoribus existens, Inquisitor fuit, & abusus hic descriptos evenire cognovit.